

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4XObdo/1/2022
Identifikačné číslo spisu:	1110231310
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:1110231310.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Prieceľovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Mederovej a JUDr. Lenky Praženkovej, v spore žalobcu: EU-CapitalManagement a. s. v likvidácii, so sídlom Bratislava, IČO: 45 327 084, zast. Fridrich Lawyers, s.r.o., so sídlom Dunajská 6, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 864 421 proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Račianska ul. 71, Bratislava, IČO: 00 166 073, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 18C/67/2010, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 16Co/18/2018-524 zo dňa 24. 09. 2019, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a .

II. Žalovanej n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) rozsudkom č. k. 18C/67/2010-469 zo dňa 30. 06. 2017 zamietol žalobu právneho predchodcu žalobcu (spoločnosti Lawyer Partners a.s., so sídlom Prievozská 37, Bratislava, IČO: 35 944 471) o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v celom rozsahu. Žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal. Z odôvodnenia prvoinštančného rozsudku vyplýva, že právny predchodca žalobcu sa žalobou domáhal voči žalovanej vydania medzitýmneho rozsudku, ktorým mal súd prvej inštancie určiť, že žalovaná je zodpovedná za škodu vzniknutú právnemu predchodcovi žalobcu nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Rimavská Sobota, ktorý odmietol prijať podanie právneho predchodcu žalobcu zo dňa 24. 07. 2006 na začatie občianskeho súdneho konania, urobené prostredníctvom elektronických prostriedkov. Žiadal, aby súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu spolu vo výške 29.846.889,47 eur titulom náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy.

2. Na odvolanie právneho predchodcu žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie, Krajský súd v

Bratislave ako súd odvolací, rozsudkom č. k. 16Co/18/2018-524 zo dňa 24. 09. 2019 prvoinštančný rozsudok podľa § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej tiež len „C. s. p.“) potvrdil, v celom rozsahu sa stotožňujúc s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Žalovanej priznal proti žalobcovi plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3. V priebehu odvolacieho konania odvolací súd uznesením č.k. 16Co/18/2018-518 zo dňa 06. 08. 2019 rozhodol o pokračovaní v konaní s právnym nástupcom žalobcu, a to spoločnosťou EÚ-CapitalManagement a. s. v likvidácii, so sídlom Bratislava, IČO: 45 327 084 „a to s poukazom na zlúčenie zanikajúcej spoločnosti Lawyer Partners a.s., IČO: 35 944 471 so spoločnosťou EU-CapitalManagement a. s., IČO: 45 327 084,, ktorá sa stala jej právnym nástupcom. Pôvodný žalobca bol z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I vymazaný dňa 06. 02. 2018.

4. Odvolací súd v odôvodnení rozsudku konštatoval, že v posudzovanej veci súd prvej inštancie vykonal dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností významných pre posúdenie dôvodnosti podanej žaloby, ktorou sa právny predchodca žalobcu domáhal zaplatenia náhrady škody a nemajetkovej ujmy ako dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Rimavská Sobota (ktorý neprijal jeho návrhy na začatie konania

o zaplatenie peňažných súm, doručené na priloženom DVD nosiči), ako i na posúdenie opodstatnenosti tvrdení žalovanej slúžiacich na jej obranu. Konštatoval, že zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s ust. § 191 C. s. p., súd prvej inštancie dospel

k správnym skutkovým záverom, relevantným pre posúdenie dôvodnosti podanej žaloby.

Na takto ustálený skutkový stav Okresný súd Bratislava I aplikoval zodpovedajúce ustanovenia zákona č. 514/2003 Z. z., o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov s tým, že dôvody, pre ktoré podanú žalobu zamietol (nestotožňujúc sa s argumentáciou právneho predchodcu žalobcu o spôsobení škody a nemajetkovej ujmy) aj dostatočne, v súlade s ust. § 220 ods. 2 C. s. p., odôvodnil. Vysporiadal sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentami sporových strán a dôsledne posúdil opodstatnenosť všetkých právne a skutkovo relevantných námietok strán súvisiacich

s predmetom konania. Ani odvolací súd nezistil také rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie. V odvolacom konaní tiež nevyšlo najavo, že by konanie, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutého rozhodnutia, trpelo vadou, ktorá by mala za následok vecnú nesprávnosť rozhodnutia.

5. Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 15. 11. 2019.

6. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalobca (č. l. 536 - 540), prípustnosť ktorého vyvodil z ust. § 421 ods. 1 písm. b/

C. s. p. tvrdiac, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu nebola ešte vyriešená. Navrhol, aby dovolací súd v celom rozsahu zrušil dovolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 16Co/18/2018-524 zo dňa 24. 09. 2019 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súčasne si uplatnil náhradu trov dovolacieho konania.

7. Žalobca (v ďalšom texte tiež ako „dovolateľ“) v dovolaní uviedol, že napadnuté rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení otázky príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom (ktorý konštatoval samotný Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze č. k. II. ÚS 145/2008-96 zo dňa 24. 06. 2008) a škodou vzniknutou právnenému predchodcovi žalobcu. Podľa názoru dovolateľa, odvolací súd sa dostatočne nevysporiadal s argumentáciou právneho predchodcu žalobcu ohľadom preukázania existencie danej príčinnej súvislosti. Dovolateľ sa zároveň domnieva, že otázka dostatočného preukázania príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Rimavská Sobota, ktorý odmietol prijať podanie právneho predchodcu žalobcu a vznikom škody, nebola v rozhodovacej praxi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj ako „Najvyšší súd SR“ alebo „NS SR“) ešte vyriešená. Poukázal na ust. § 9 ods. 1 a § 8 zákona č. 212/1995 Z. z., o koncesionárskych poplatkoch a o zmene zákona č. 468/1991 Zb., o prevádzkovaní rozhlasového a televízneho vysielania v znení neskorších predpisov. Dôvodí, že ak Okresný súd Rimavská Sobota neprijal návrhy, ktorými sa uplatnili práva na

úhradu koncesionárskych poplatkov, došlo tak k pretrhnutiu postupu, ktorý je nevyhnutný pre vznik oprávnenia na ďalšie vymáhanie poplatkov z omeškania, teda príslušenstva koncesionárskych poplatkov. Bez uplatnenia práva na úhradu koncesionárskych poplatkov na príslušnom súde nie je možné pristúpiť k vymáhaniu príslušenstva. Z tohto dôvodu v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom okresného súdu (odmietnutím žalôb na uplatnenie koncesionárskych poplatkov) došlo k vzniku škody aj v podobe zániku práva na vymáhanie príslušenstva koncesionárskych poplatkov. Uviedol ďalej, že definitívnym zánikom tohto príslušenstva bolo jednak plynutie času, keď sa jednotlivé nároky premlčali, ako aj tzv. generálne pardony, ktoré boli do právneho poriadku zavedené zákonom č. 96/2006 Z. z., a zákonom č. 309/2007 Z. z. Zastáva teda názor, že existuje priama príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody v podobe zániku práva na poplatky z omeškania, ktoré boli uplatnené v žalobe.

8. K dovolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná, a to písomným podaním zo dňa 21. 02. 2022 (č. l. 581b - 581d), v ktorom navrhla dovolanie žalobcu odmietnuť v zmysle § 447 písm. f/ C. s. p., s odôvodnením, že otázka príčinnej súvislosti medzi určitým protiprávnym konaním a konkrétnou škodou je otázkou skutkovou a nie právnou.

9. Písomné vyjadrenie žalovanej zaslal súd prvej inštancie postupom podľa § 436 ods. 4 C. s. p., žalobcovi (č. l. 585), ktorého ďalšie vyjadrenia v spore nenasledovali.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd podľa § 451 ods. 3 C. s. p., stručne uvádza nasledovné:

11. Podľa § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p.

12. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p., dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

13. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

14. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C. s. p.).

15. Dovolateľ podal dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci odvolacím súdom. V dovolaní zastal názor, že „otázka dostatočného preukázania príčinnej súvislosti, tak ako je položená v tomto konaní, spočívajúcom v nesprávnom úradnom postupe Okresného súdu Rimavská Sobota, ktorý odmietol prijať podania Žalobcu a vznikom škody nebola v rozhodovacej praxi ešte riešená.“

16. V prípade uplatnenia dovolacieho dôvodu, ktorým je nesprávne právne posúdenie veci, je riadne vymedzenie tohto dovolacieho dôvodu v zmysle § 432 ods. 2

C. s. p., nevyhnutným predpokladom pre posúdenie prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 C. s. p. Len konkrétne označenie právnej otázky, ktorú podľa dovolateľa riešil odvolací súd nesprávne,

umožňuje dovolaciemu súdu posúdiť, či ide skutočne o otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a či sa pri jej riešení odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.), alebo ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.) alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. c/ C. s. p.).

17. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 C. s. p., musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo od aplikácie a interpretácie procesných ustanovení). Musí ísť o právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej nevedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 C. s. p., musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní (a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom).

18. Pokiaľ dovolateľ tvrdí, že medzi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Rimavská Sobota a škodou/ujmou, ktorá mu v dôsledku neho mala vzniknúť, je vzťah príčinnej súvislosti, prehodnocuje skutkové závery odvolacieho súdu o neexistencii príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom okresného súdu a majetkovou škodou a nemajetkovou ujmou. Dovolací súd už vo svojich skorších rozhodnutiach dospel

k záveru, že otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená v konkrétnych súvislostiach (k tomu pozri R 28/2008 a ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu SR napr. sp. zn. 1Cdo 133/2018, 8Cdo 80/2018, 8Cdo 96/2018, 8Cdo 191/2018). Otázka, či medzi nesprávnym úradným postupom okresného súdu a dovolateľom tvrdenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmou bola príčinná súvislosť, je teda v posudzovanom spore otázkou skutkovou, pričom jej riešenie nemá právnu relevanciu

z hľadiska skúmania podmienok prípustnosti dovolania podľa § 421 C. s. p.

19. Vo vzťahu k námietke dovolateľa o tom, že odvolací súd sa nevysporiadal s jeho argumentáciou ohľadom preukázania príčinnej súvislosti v danom spore, dovolací súd poznamenáva, že uvedené nezodpovedá požiadavkám pre vymedzenie dovolacieho dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle § 421 ods. 1 a § 432 ods. 2 C. s. p.

20. Vzhľadom na vyššie vyslovené závery dovolací súd uzatvára, že v dovolaní nie je dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 C. s. p., vymedzený spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 C. s. p., a preto dovolanie podľa § 447 písm. f/ C. s. p., odmietol bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia (obdobne viď rozhodnutia NS SR sp. zn. 1Obdo/18/2021 a sp. zn. 4Obdo 22/201).

21. V konaní bola úspešnou stranou žalovaná, ktorej tak voči žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 C. s. p., v spojení s § 453 ods. 1

C. s. p.). Keďže však podľa obsahu spisu žalovanej v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnajte uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/14/2018 z 28. februára 2018).

22. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C. s. p., a § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z., o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. 05. 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.